

Православний Голос Люблина

Бюлетень української православної громади
церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Люблині

Люблин

№ 11 (36)

Листопад 2005 р.

www.chresto-vozd.harazd.net

Вірні Хресто-Воздвиженської церкви дістали церковні нагороди

День свята Люблинської ікони Божої Матері, такий важливий для всієї православної спільноти Люблина, цього року для української православної громади церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього набрав додаткового значення. У день свята, 23 жовтня, церковні нагороди з рук архієпископа Люблинського і Холмського Авеля дістали двоє вірних Хресто-Воздвиженської церкви: **орден св. Марії Магдалини III ступеня – інж. Іван Дацюк та Благословенну грамоту – Андрій Артем'юк.** (хв)

Постаті нагороджених – див. стор. 4.

Св. і всехвальний апостол Пилип

Св. ап. Пилип був одним із 12 апостолів. Ісус Христос покликав його як одного із перших учнів. Родом був із Вифсаїди. Після Св. П'ятидесятниці проповідував Євангелля в Галилеї, а згодом у Греції, Ефіопії, Сирії та в Малій Азії. Можливо, що проповідував також у Скифії на північ від Чорного моря, тобто, на території сучасної України.

У віці 87 років в Іераполісі в Йонії (Мала Азія) ап. Пилип був ув'язнений і підданий знущанням. Загинув мученицькою смертю – був розп'ятий на хресті головою вниз.

Від імені св. ап. Пилипа походить народня назва Різдвяного посту – *Пилітівка*.

Тропар та кондак свята – стор. 11.

Молитва перед Люблинською іконою

Є вже традицією, що найбільшим святом православної парафії в Люблині є свято Люблинської ікони Пресвятої Богородиці. Хоч уже 80 років самої ікони немає в Люблині, у старовинній Спасо-Преображенській церкві, оскільки після евакуації в 1915 р. до Росії вона вже ніколи не повернулася назад, проте серед православних мешканців Люблина не завмирає пам'ять про цю святиню. Систематично в стінах люблинських церков звучать слова тропаря *Пред честним Твоїм образом, его же вдревле православним людям града Люблина даровала еси...*, а у кафедральному храмі і зараз поміщена копія цієї ікони. Цього року парафіяльне свято було відзначено 22-23 жовтня.

Літургичні відзначення свята почалися Всенічним Бдінням у суботу 22 жовтня. Богослужіння очолили три архієреї: архієпископ Хустський і Виноградівський Іоанн, архієпископ люблинський і Холмсь-

кий Амель та єпископ Білостоцький і Гданський Яків. Серед присутнього духовенства був і наш душпастир о. прот. Мирослав Вишневецький. Після литії і благословення

Продовження на стор. 8-9.

Хроніка нашого буття (34)

- Центральною подією кінця вересня в житті української православної громади Хресто-Воздвиженської церкви в Любліні вже третій рік є престольне свято нашого храму. У суботу 24 вересня пополудні зібралися ми в нашій церковці, щоб підготувати її до престольного празника Воздвиження Чесного Хреста Господнього. Спільним зусиллям наведено у храмі порядки.

- 24 вересня суботню Вечірню у храмі Воздвиження Чесного Хреста Господнього служив наш душпастир о. прот. Мирослав Вишневський. У Неділю перед Воздвиженням, 25 вересня, випало також Віддання свята Різдва Пресвятої Богородиці. Божественну Літургію служили в нашій церкві о. митр. прот. Володимир Ходак, о. прот. Мирослав Вишневський та о. Миколай Банковський.

- Напередодні свята Воздвиження Чесного Хреста Господнього, у понеділок 26 вересня, у Хресто-Воздвиженській церкві відслужено урочисте Всенічне Бдіння, яке служили усі наші священники. У сам день престольного празника, 27 вересня, вірні побачили на престолі, тетраподі та аналоях нові червоні облачення. Цього дня відслужено у нашій церкві святочну Божественну Літургію та молебень. Богослужіння очолив о. митр. прот. Володимир Ходак у співслужінні о. прот. М. Вишневського, о. М. Банковського та о. Георгія Лукашевича, вікарного священика кафедральної Спасо-Преображенської церкви Люблина. На святі української православної спільноти був також присутній уже вдруге цього року Генеральний консул України в Любліні Іван Грицак. (Детальніше про свято нашого храму – стор. 3.)

- Початок жовтня – це важливий момент у житті нашої громади, оскільки з початком академічного року в нашому храмі стає більше студентів і докторантів. Вже на богослужіннях у перші дні місяця у церкві було помітно більше богомольців. У суботу 1 жовтня Вечірню совершив о. Мирослав. Наступного дня, у неділю 2 жовтня, Божественну Літургію служили усі наші священники. Після Літургії відбулася інавгурація після літньої перерви традиційних зустрічей при чаю, що відбуваються щонеділі після Літургії у нашій церкві. На зустрічі душпастир української православної громади Люблина о. прот. Мирослав Вишневський та церковний староста Григорій Купріянович завели розмову про життя нашої громади, про потребу розбудови його та активної праці широкого кола вірних. Багато осіб задекларувало своє активне заангажування в церковне життя (див. стор. 5).

- У суботу 8 жовтня Вечірню служив о. Мирослав. У неділю 9 жовтня випало свято Преставлення св. ап. і єв. Івана Богослова, Божественну Літургію служили о.о. Володимир і Мирослав. Після Літургії відбулася зустріч при чаю.

- У першій половині жовтня закінчено організацію діяльності в новому навчальному році Недільної школи при Хресто-Воздвиженській церкві. Цього року вчителькою Закону Божого при нашій церкві стала Марія Юрчишин, студентка української філології, родом зі Св.-Троїцької парафії в Сяноці. Навчання української мови цього навчального року буде відбуватися у трьох вікових групах, з якими працюють вчительки: Ліана Гурська, Ярослава Шевчук та Ірина Кметь.

- П'ятниця 14 жовтня – це свято Покрови Пресвятої Богородиці. Святочну Літургію совершили о. Володимир і о. Мирослав. Вірні зібралися у храмі численно, незважаючи на робочий день.

- 15 жовтня суботню Вечірню служив о. Мирослав, недільну Божественну Літургію 16 жовтня служили всі священники нашої церкви. Цього дня у Хресто-Воздвиженській церкві відбулася Урочиста інавгурація нового академічного року 2005/2006. Після Літургії був відслужений урочистий Молебень на початок навчального року, за яким молилися про Боже благословення для «учащих і учащихся» у люблінських вузах вірних нашої церкви. Потім відбулася традиційна зустріч при чаю, на якій розмову на тему *Церква: спільнота знання чи спільнота любові?* повів активний вірний нашої церкви Віталій Падалка спільно з нашим душпастирем о. Мирославом (див. стор. 6).

- У жовтні традиційно відзначається парафіяльне свято православної парафії в Любліні – празник Люблінської ікони Божої Матері. Цього року відзначення свята призначено на 22-23 жовтня. Вірні люблінської православної парафії, як зі Спасо-Преображенської, так і з Хресто-Воздвиженської церкви, зібралися у кафедральній церкві на святочних богослужіннях: Всенічному Бдінні та Божественній Літургії, які очолили три архиєреї: архієпископ Хустський і Виноградівський Іоанн, архієпископ Люблінський і Холмський Амель та єпископ Білостоцький і Гданський Яків. На Літургії не бракувало українських акцентів, був це важливий день для нашої спільноти, оскільки двох вірних Хресто-Воздвиженської церкви: І. Дацюка та А. Артем'юка – нагороджено церковними нагородами. (Див. про свято – стор. 8-9, про нагороду – стор. 1 та 4.)

Хронікар

Престольне свято нашої церкви

У днях 26-27 вересня 2005 р., у день Воздвиження Чесного Хреста Господнього, вірні Хресто-Воздвиженської церкви, святині української православної громади Люблина, уже втретє відзначали престольне свято свого храму, яке водночас є одним із найважливіших християнських свят. Саме 26 вересня 335 р. було освячено Храм Воскресіння Христового в Єрусалимі, де було вміщено віднайдений завдяки старанням імператора Костянтина Великого та його матері цариці Єлени Життєдайний Хрест.

Відзначення престольного свята розпочалося увечері у понеділок, 26 вересня, традиційним для цього дня Всенічним Бдінням. Вечірню служив о. прот. Мирослав Вишневський. Під час святочної утрени, яку очолив о. митр. прот. Володимир Ходак у співслужінні о.о. Мирослава та Миколая, після великого славослів'я, святий Хрест було винесено з вів-

таря й покладено на тетраподі посередині храму. Після чого до нього приклалися всі священники та парафіяни під час здійснення єлеопомазання.

На Божественній Літургії у день свята 27 вересня у храмі зібралися вірні Хресто-Воздвиженської церкви, а також гості. Божественну Літургію очолив о. прот. митр. Володимир Ходак, якому співслужили: душпастир української православної громади Люблина о. прот. Мирослав Вишневський, о. Миколай Банковський та вікарний священник кафедральної Спасо-Преображенської церкви о. Георгій Лукашевич. Після читання Євангелія проповідь виголосив о. прот. митр. В. Ходак.

Попри те, що свято Воздвиження Чесного Хреста Господнього відзначалося в робочий день, воно покликало до храму численних вірних.

А.С.

Нові облачення у нашому храмі

Коли 27 вересня ц. р., у день свята Воздвиження Чесного Хреста Господнього, вірні увійшли до нашого храму, побачили його у новому вигляді. Аналої, тетрапод та престол були прикрашені новими червоними облаченнями. Наш храм набрав гарного, святочного вигляду.

Вже від довшого часу збиралися ми придбати для нашої церкви нові облачення. Досі використовуються тимчасові, позичені з кафедральної церкви ще на початку діяльності нашого храму в 2003 р. Потім упродовж 2003 р. було придбано нові облачення: чорні – на час Великого посту та білі – на пасхальний період. Проте бракувало постійних облачень, пристосованих до наших аналоїв і відповідного кольору – вирішили, що для церкви Воздвиження Чесного Хреста найвідповіднішим буде червоний колір.

У 2005 р. кілька місяців збирали ми гроші на нові облачення, загалом зібрали суму 1285 злотих (список жертводавців буде поміщений в наступному числі «Православного Голосу Люблина»). Нові облачення виготовлені були в майстерні у Гайнівці на Підляшші і вражають своєю красою й оригінальністю шитва. Кошт виконаних облачень – 900 зл.

Потрібно ще зробити чергові облачення (зараз аналої покриті лише спереду, немає також нового облачення на панахиднику), щоб повністю покриті були всі аналої і панахидник. Для цього потрібно буде провести серед наших вірних ще одну збірку (вже на менші суми), яка дозволить закінчити цей етап оснащення нашої церкви. Пожертви можна вплачувати біля свічок, священнику або церковному старості. (хв)

Вірні Хресто-Воздвиженської церкви нагороджені церковними нагородами

Інж. Іван Дацюк

Народився в колонії Ситита біля Криворєби на Володавщині в 1933 р. Тут провів дитячі роки, тут почав освіту в місцевій українській школі. Проте на рідній землі прожив лише 14 років, оскільки надійшов трагічний день 12 червня 1947 р., коли до Ситити дійшла жорстока акція «Вісла». Як згодом згадував, цього дня «Військо розсипалось по цілій колонії, по двох, трьох приходили до кожної хати. Сказали нам: забирайтеся, бо ваше місце деінде – на заході. Повідомляли всіх, що до ранку маємо час спакуватися».

В результаті акції «Вісла» 14-річною дитиною, разом зі всією сім'єю, був депортований на Долишню Сілезію до села Пшихова біля Волова. Там з великим трудом, у жахливих умовах родина Дацюків організувала своє життя. На вигнанні закінчив початкову та середню школу. Вищу освіту здобув на Вроцлавській політехніці, ангажуючись там в українське студентське життя. Після здобуття ступеня інженера деякий час працював у будівельних підприємствах Сілезії.

В 1958 р. переселився до Люблина, щоб бути ближче рідних земель, тим більше, що до Криворєби повернулися вже його батьки. З цього часу його зв'язки з Криворєбою не перервалися, по сьогоднішній день має там батьківську хату. В 1966 р. у холмській церкві св. ап. Івана Богослова одружився з мешканкою Холма Ніною Вуйтович, має дві дочки: Анну та Марію. В 50-90 роках працював інженером на різних будівельних підприємствах Люблина, був, зокрема, будівничим меморіалу в колишньому концтаборі Майданек. Зараз на пенсії.

Від кінця 50-х років по сьогоднішній день бере активну участь в українському національному житті Люблина та в житті місцевої православної парафії. У 1990-2005 роках був опікуном православного кладовища в Любліні. Був співзасновником та членом першої Управи Товариства Догляду за Могилами Українських Вояків у Любліні, зараз є членом Ревізійної комісії Товариства. Доклав багато зусиль для впорядкування могил воїнів армії УНР на люблінському православному кладовищі та спорудження пам'ятника на їх честь у 2001 р. Від 2003 р. активно включається в організацію життя української православної громади при церкві Воздвиження Чесного Хреста Господнього.

23 жовтня ц. р. рішенням Священного Собору Єпископів Автокефальної Православної Церкви в Польщі за працю на благо Святої Церкви нагороджений орденом св. Марії Магдалини III ступеня. (хв)

Андрій Артем'юк

Родом із села Парцьово біля Більська Підляського на Північному Підляшші. Народився в 1976 р. у Більську Підляському. В Більську та Ягустові закінчив початкову та середню школи.

У жовтні 1996 р. прибув до Люблина, де почав навчання в Рільничій академії в Любліні, на Рільничому факультеті, за спеціальністю «Агро-бізнес». Після здобуття ступеня магістра у 2001 р. був прийнятий до Європейського Колегіуму Польських і Українських Університетів, у рамках якого в роках 2001-2005 відбув на Рільничій академії в Любліні докторські студії, які саме закінчує.

Від самого початку перебування в Любліні заангажувався в діяльність Братства Православної Молоді. Незабаром став головою люблінського братства і членом Центральної управи БПМ – представником Братства Православної Молоді Люблінсько-Холмської єпархії. Ініціатор численних молодіжних православних заходів, зокрема, співредактор реактивованого тоді православно-молодіжного часопису Люблина «Orthodox», організатор православних молодіжних таборів і прощ. У 2001-2003 роках був учителем Закону Божого при Спасо-Преображенській церкві.

Належить до молодого покоління мешканців Північного Підляшшя, які віднайшли свою українську ідентичність. Ще під час навчання в середній школі заангажований в українські справи. Після прибуття до Люблина включився в українське національне життя. Був співорганізатором численних українських заходів. З осені 1999 р. є заступником голови Товариства Догляду за Могилами Українських Вояків у Любліні і співорганізатором майже всіх заходів Товариства. Включається також в українське життя на рідному Підляшші, від 2000 р. є співпрацівником редакції Українського часопису Підляшшя «Над Бугом і Нарвою».

Від перших днів діяльності церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього як храму української православної громади Люблина на початку 2003 р. – один із найбільш активних організаторів церковного життя Хресто-Воздвиженської церкви: член Церковного комітету, а в роках 2003-2004 також учитель Закону Божого.

Нещодавно, після дев'ятирічного навчання в Любліні, повернувся на рідне Підляшшя. У жовтні ц.р. одружився з Анною Артисевич із Клішель, зараз живуть у Більську Підляському.

23 жовтня ц. р. Високопреосвященнішим Архiepіскопом Люблінським і Холмським Авелем нагороджений за працю на благо Святої Церкви Благословенною грамотою. (хв)

Перше знайомство

Далеко від рідного дому, чужа країна, мова, усе інше, незнайоме – саме такі думки роїлися у мене в голові, коли автобус зі львівського автовокзалу розпочав свій маршрут до Люблина, міста, в якому судилося мені навчатися і жити впродовж кількох років. Важливим чинником моєї швидкої адаптації у цьому місті стало знайомство з людьми, які з розумінням, ширістю та теплом зустріли мене. Наступного дня після приїзду, вже як своя, мала нагоду пізнати активне життя українців Люблина, познайомитися з діяльністю української громади у православній Христо-Воздвиженській церкві.

Другого жовтня я вперше відвідала богослужіння у цьому храмі, з невпевненістю та острахом долучилася до злагодженого багатоголосся хору, що зносилося увесь разом з молитвами усіх присутніх. А опісля, на запрошення священника та старости церкви, залишилася на традиційній зустрічі парафіяльної громади у прицерковній домівці. Невимушена щира розмова усіх присутніх залишила у мене найкращі враження. Священик о. Мирослав привітав усіх з початком навчального року, побажав усім Божого благословення для здійснення усіх задумів. Про особливості організації цер-

ковного життя наголосив у своєму вітальному слові староста церкви Г. Купріянович. Зокрема, він зосередив свою увагу на визначенні напрямків діяльності парафіян храму, на потребі та можливості розподілу певних обов'язків, зусиль, що б могло сприяти кращій організації парафіяльного життя. Учасники зустрічі радо відгукнулися на пропозицію старости і зразу ж запропонували свою допомогу. Пані Світлана задекларувала підготовку чаю та тістечок на щонедільні зустрічі. Кілька аспірантів захотіли читати Апостола, інші присутні (у цьому числі і я) висловили бажання читати Часи перед Літургією. Прозвучав також заклик до активного співтворення церковного часопису – «Православного Голосу Люблина». Диригент Олексій Куций розповів про діяльність церковного хору і запросив до нього всіх, хто співає. Розглядали на зустрічі питання Недільної школи для дітей, зокрема, викладання Закону Божого та української мови. Окремо розмовляли про розвиток молодіжного життя.

Зовсім недалеко від дому, місто таке, як і Львів, мова – рідна, українська, багато знайомих, рідних – думала я, коли поверталася додому, тобто у гуртожиток.

Ірина Кметь

Душпастир та українська православна громада
церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Люблині
щиро вітають

активних членів нашої громади, удостоєних
у день свята Люблинської ікони Божої Матері церковними нагородами:

інж. Івана Дацюка

з отриманням **ордену св. Марії Магдалини III ступеня;**

Андрія Артем'юка

з отриманням **Благословенної грамоти.**

Вітаємо Вас із цим відзначенням Вашої плідної і наполегливої праці на благо Святої Православної Церкви. Дякуємо за всі Ваші труди і зусилля для розвитку українського православного життя в Люблині, за витривалу діяльність на благо Православної Церкви та рідного народу.

Многая літа!

Церква – спільнота знань чи спільнота любові?

Жовтень – це місяць, у якому до Люблина з'їжджаються на навчання десятки тисяч студентів. Багато серед них і православних українців – з одного боку тих, які прибувають сюди з материкової України, з іншого – тих, що розкидані по багатьох кутках Польщі. І так склалося, що в Люблінні збіглися їхні життєві стежини.

16 жовтня ц.р. у Хресто-Воздвиженській церкві відбулася урочиста інавгурація академічного року. У цей день Божественну Літургію служили усі священники нашого храму: о.о. Володимир, Мирослав та Миколай. Опісля був відслужений молебень на початок академічного року. Проповідь виголосив о. Мирослав. Сказав у ній про таланти, якими обдаровує Бог кожну людину. Підкреслив, що нашим обов'язком є їх відкрити, розвивати і таким чином прославляти Всевишнього. Наголосив також на тому, що наука має завдання людину вести до істини, а Істиною є Бог. Отець Мирослав щиро привітав зокрема тих студентів і док-

торантів, що вперше потрапили у нашу церкву.

Після молебня всі подалися до світлиці на традиційну зустріч при чаю, під час якої слухач ЄКПіУУ Віталій Падалка виголосив цікаву доповідь на тему *Церква – спільнота знань чи спільнота любові?* Доповідь викликала гарячу дискусію, у якій особливо активну участь брали молоді люди, що вперше знайшлися у нашій церкві. Тема виявилась невичерпною і аудиторія вирішила продовжити її у майбутньому.

Доповідь Віталія Падалки також започаткувала новий цикл доповідей після літньої перерви. Ці зустрічі й доповіді мають за мету познайомити парафіян із релігійними питаннями у широкому розумінні, а також бути своєрідним форумом православної громади, на якому можна висловити свої зауваження і очікування, щодо функціонування нашої церкви. Нетерпляче чекаємо наступних зустрічей...

Андрій Єскатеринчук

У неділю 9 жовтня 2005 р.

у підляському містечку **Кліщелі** в церкві Успіння Пресвятої Богородиці
стали під вінець

підляшанка з Кліщель,

хористка парафіяльного хору Спасо-Преображенської церкви в Люблінні

Анна Артисевич

та

підляшук із Парцьова, довголітній діяч Братства Православної Молоді,
член Церковного комітету Хресто-Воздвиженської церкви, заступник голови Товариства
Догляду за Могилами Українських Вояків у Люблінні

Андрій Артем'юк.

*Новоодруженим бажаємо сімейного щастя, взаємної любові,
радості у спільному житті та витривалості у праці
на благо Святої Церкви Православної та рідного народу.*

Многій і благій літа!

Душпастир, Церковний комітет
Хресто-Воздвиженської церкви
та українська православна громада Люблина

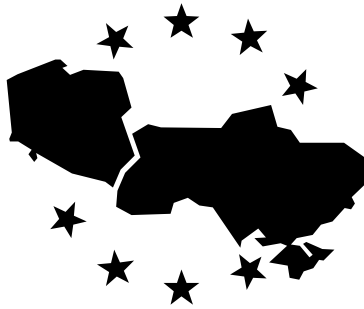
ЄКПіУУ: п'ята інавгурація

21 жовтня 2005 р. відбулася чергова, вже п'ята, інавгурація навчального року в Європейському Колегіумі Польських і Українських Університетів. Цього року, на відміну від попереднього, до Колегіуму – у якому докторські студії проходять у більшості молоді дослідники з України – прийнято нових докторантів. Інавгурація була для них офіційним включенням в академічну спільноту.

Інавгурацію відкрив Канцлер ЄКПіУУ д-р Григорій Купріянович, після слова Голови Гонвенту проф. Яна Поморського, виступали ректори або представники університетів засновників: Університету Марії Кюрі-Склодовської в Любліні, Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, Люблінського католицького університету та Національного університету «Кисво-Могілянська Академія». Потім слова виголосили представники новоприйнятих слухачів. На урочистість прибули також представники високих державних

властей з посланнями: від президента Польщі – шеф Бюро національної безпеки міністр Є. Бар та від прем'єр-міністра Польщі – люблінський воєвода. Від імені української держави виступив Генеральний консул України в Любліні Іван Грицак. Приємно відзначити, що на свято ЄКПіУУ традиційно прибув Православний Архієпископ Люблінський і Холмський Абель, якого супроводжував о. диякон Марк Вашук.

Інавгураційну лекцію про значення Єжи Гедройця в польсько-українських відносинах виголосив ініціатор створення польсько-українського університету проф. Богдан Осадчук. За заслуги для створення Колегіуму вручено йому Почесну грамоту, а також висловлено побажання з нагоди 85-річчя. Почесну грамоту ЄКПіУУ дістав також цього дня проф. Мар'ян Гарасим'юк, колишній ректор УМКС. Урочистість закінчилася концертом молоді бандуристки зі Львова, слухачки І курсу ЄКПіУУ Ірини Кметь. (лу)

тор створення польсько-українського університету проф. Богдан Осадчук. За заслуги для створення Колегіуму вручено йому Почесну грамоту, а також висловлено побажання з нагоди 85-річчя. Почесну грамоту ЄКПіУУ дістав також цього дня проф. Мар'ян Гарасим'юк, колишній ректор УМКС. Урочистість закінчилася концертом молоді бандуристки зі Львова, слухачки І курсу ЄКПіУУ Ірини Кметь. (лу)

Прибирання могил на православному цвинтарі

Вже стало традицією, яку ще у 80-ті роки започаткувало в Любліні Братство Православної Молоді, порядкування могил на православному цвинтарі при вулиці Липовій. Цього року прибирання відбулося 31 жовтня.

З ініціативи Товариства догляду за могилами українських вояків у Любліні численно зібрані добровольці впорядкували територію навколо пам'ятника на честь воїнів УНР та могил вояків, а також інших могил, розташованих поблизу цвинтарної церкви свв. Жінок-Мироносиць.

У прибиранні взяли участь слухачі Європейського колегіуму польських і українських університетів, парафіяни Христо-Воздвиженської церкви. Старанно працюючи, молодь ділилася своїми думками про події, пов'язані з визвольними змаганнями Армії УНР.

Наступного дня, перед поминальним богослужінням у цвинтарній церкві, на могилах вояків УНР і біля пам'ятника на їх честь було засвічено поминальні свічки та покладено квіти. Я, як слухач І року Європейського колегіуму польських і українських університетів, охоче взяв участь у прибиранні і в майбутньому також підтримаю цю традицію.

Андрій Боровик

У нашій парафії

Молитва перед Люблинською іконою

Продовження зі стор. 1.

хлібів багато вірних підійшло до елеопомазання.

У сам день, коли відзначали свято, вірні почали збиратися ще до початку Літургії. У дверях храму архиереїв традиційно зустрічали діти, церковний староста Спасо-Преображенської церкви д-р Александр Ковальський та настоятель православної парафії в Люблині о. прот. Андрій Лось. За Літургією архиереям співслужили, крім люблинського духовенства, тобто о. о. Андрія, Мирослава та Георгія, також гості з інших парафій єпархії. Змістовну проповідь виголосив владика Яків. Церковну нагороду – палицю дістав під час Літургії о. Михаїл Цюхай, настоятель православної парафії в Кобилянках. Літургічні урочистості закінчилися хресним ходом та молебнем.

Після молебня архієпископ Авель звернувся з подякою до прибулих архиереїв. Архієпископ Іоанн, що прибув із Закарпаття, у слові-відповіді українською мовою намагався показати зв'язки між обома Церквами на прикладі постаті преп. Олексія Карпаторуського, котрий свій чернечий шлях починав у Яблочинському монастирі. Гість подарував ікону преподобного. Владика Авель, своєю чергою наголосив, що постать святого, котрий із Холмської Русі повернувся на рідну Закарпатську Русь, за-

лишається в пам'яті вірних Люблинсько-Холмської єпархії.

На парафіяльне свято зібралися у кафедральному храмі вірні обох люблинських православних церков, що підкреслили у своєму – виголошеному російською та українською мовами – слові на закінчення святкувань архієпископ Авель. Серед присутніх був також і Генеральний консул України в Люблині Іван Грицак, сам родом із Закарпаття. Підкресленням соборного характеру свята стало те, що поруч церковно-слов'янської мови з російською вимовою численні фрагменти святочних богослужінь були служені архієпископом Авелем, о. прот. М. Вишневським та о. дияконом Марком Ващуком з українською вимовою.

Вірні нашої церкви брали у святі активну участь. Проте особливо зворушливим не лише для нашої спільноти було саме завершення церковних урочистостей, коли двох вірних Хресто-Воздвиженської церкви було нагороджено церковними нагородами, що стало великою несподіванкою для самих нагороджених. Довголітній мешка-

Шукайте за адресою:

www.cerkiew.pl

Запрошуємо на інтернет-сторінку Хресто-Воздвиженської церкви та української православної громади Люблина:

www.chresto-vozd.harazd.net

На веб-сайті знайдете інформацію про нашу церкву і громаду, історію Православ'я в Люблині, фотоальбом про життя громади, інтернетну версію «Православного Голосу Люблина», посилання на цікаві православні та українські сторінки, Галерею свт. Петра (Могили), актуальну програму богослужінь у нашому храмі.

нець Люблина, активний член люблинської парафії, а протягом останніх 15 років опікун православного кладовища в Люблині інж. Іван Дацюк рішенням Священного Собору Єпископів нашої Церкви був удостоєний орденом св. Марії Магдалини III ступеня. Як підкреслив владика Авель, вручаючи нагороду, І. Дацюк може бути зразком парафіянина, оскільки не лише сам працював на благо Церкви, але й так виховав своїх доньок, що заснували вони православні сім'ї. Другим нагородженим став Андрій Артем'юк – довголітній голова Братства Православної Молоді в Люблині, член Центральної управи Братства, а також один із найбільш активних організаторів життя і член Церковного комітету храму української православної громади в Люблині – Христо-Воздвиженської церкви. Вручаючи йому Благословенну Грамоту з призначенням Божого благословення, архиєпископ Авель наголосив, що це подяка за роки праці на благо Церкви в час перебування в Люблині, яке саме закінчилося. Владика побажав, щоб у новому періоді життя – адже Андрій Артем'юк не лише закінчив

навчання в Люблині, але саме тижнем раніше одружився з такою активною в люблинському церковному житті Анною Артисевич – молоде подружжя було не менш заангажоване в церковне життя.

Цьогорічне відзначення празника Люблинської ікони Божої Матері несподівано для учасників свята закінчилося парафіяльним пікніком, на який усіх присутніх запросив настоятель о. Андрій Лось. На майданчику поміж церквою і парафіяльним будинком підготовлено гостину для прибулих парафіян і гостей свята, яку спонсорувала фірма „Orlen”, котра частково профінансувала реставрацію Спасо-Преображенської кафедральної церкви. Відтак свято закінчилося гарною агапою на свіжому повітрі.

Цьогорічне свято Люблинської ікони Богородиці, безперечно, залишиться в пам'яті його учасників. Було воно надзвичайним у різних аспектах, а для української православної громади Люблина – вірних Христо-Воздвиженської церкви – особливо радісним і обнадійливим.

Григорій Купріянович

У нашій єпархії

Пречиста в Холмі: 2005

Традиційним уже стало щорічне святкування 20 та 21 вересня в Холмі Різдва Пресвятої Богородиці та вшанування Холмської ікони Божої Матері. Напередодні свята, у вівторок, була відслужена Всенічна. Очолив вечірне богослужіння та ранкову святкову Літургію Високопреосвященніший архиєпископ Люблинський і Холмський Авель. Разом з ним молитви зносили священнослужителі нашої єпархії, а також гості з України. У церкві зібралось багато вірних не лише нашої єпархії. Численною була громада холмщаків з Володимира Волинського, Рівного та Львова. Святкування завершив хресний хід довкола храму.

Степан Куша

Молодіжна зустріч у Голешеві

29 серпня 2005 р. в Голешеві відбулася зустріч православної молоді Люблинсько-Холмської єпархії. О 9 годині ранку в церкві св. Архангела Михаїла була відслужена Божественна Літургія.

Після служби молодь та священники зустрілися на обіді. Впродовж цієї зустрічі усі присутні розмовляли про можливості та напрямки діяльності молоді в нашій єпархії. В кінці дня відбувся футбольний матч.

Від початку прощі нашої молоді на святу гору Грабарку це була перша зустріч такого масштабу. Я думаю, що це був важливий день у житті кожного, хто був присутній на цій зустрічі.

Петро Куша

ПРАВОСЛАВНА МУЗИКА РІЗНИХ НАРОДІВ (5)

РУМУНІЯ: Румунська православна музика має безпосередній зв'язок із візантійською традицією. Кажучи словами румунського архидиякона Гавриїла-Констянтина Опреа: «Традиційні зв'язки з Константинопольським патріархатом призвели до того, що румунська духовність стала достоянням православного універсуму, а румунська богослужбова практика залишається візантійською». Він також підкреслював, що під «візантійською музикою» розуміються практично усі твори, записані так званими невмами (візантійською семіографічною системою) в константинопольській та афонській редакції.

Візантійська музична традиція існувала в Румунії безперервно, почавши від IV–V століття до реформ Хрисанфа із Мадіти (у 1814 році хрисанфівська нотація була прийнята за офіційну, після чого в обігу почали функціонувати такі терміни, як «хрисанфівська», «неовізантійська», чи теж «поствізантійська» музика). Зауважимо також, що реформа Хрисанфа була, як пишуть музикознавці, «налаштуванням» церковної музики під румунську мову (варто згадати, що румунська мова ввійшла у церковне життя в XVII столітті, тоді вона почала використовуватися не лише в митрополичих, кафедральних та монастирських храмах, але також і в сільських приходах).

З другої половини XIX століття в Румунії існувало дві традиції церковного співу – *візантійська невматична (знаменна)* та *партесна*, яка використовувала західноєвропейську п'ятилінійну нотацію. У XX столітті, як зазначає вже

згаданий архидиякон Гавриїл-Констянтин Опреа, шлях румунської церковної музики був тернистим:

«Візантійська псалмодія, як не дивно, продовжувала існувати в південній частині Румунії та Молдавії, але на більшій території Румунського королівства, а саме на західних землях, Банаті, Трансильванії, Мараморощині, було прийнято іншу музичну парадигму, що називається Кунцанською музикою (від імені її теоретика Димитрія Кунцана). Це також була музика церковного напрямку, витримана у фольклорному ключі.»

У Румунії спостерігається все відчутніше прагнення до виконання саме візантійської музики, яка вважається традиційною. Сьогодні в румунських храмах використовується як партесна музика (церковний багатоголосний спів), представлена, як правило мішаними хорами (рідко – чоловічими), так і візантійська мотодія (одноголосний спів).

Дмитро Шевчук

Святого і всехвального апостола Пилипа

Тропар

Благоукрашается вселенная,
Ефиопия ликовствует,
яко вѣнцем красуема Тобою,
просвѣтившия свѣтло,
торжествует пам'ять Твою
Богоглаголиве Филиппе.
Вся бо вѣровати Христу
научил еси, і теченіе совершил
достойно Евангелія.
Тѣм дерзновенно варит
Ефиопская рука к Богу,
Егоже моли даровати нам
велию милость.

Прикрашается вселенная,
Ефиопия ликует, начѣ вѣнцем
красуется через Тебе,
просвѣтившия свѣтло,
торжествует пам'ять Твою
Богогласный Филиппе. Всѣх бо
вѣровати в Христа научив
Ты, і бѣг житія довершив Ты
достойно Евангелія. Тому
смѣливо простягается
Ефиопская рука до Бога,
Його моли даровати нам
велику милость.

Кондак

Ученик і друг Твой,
і подражатель страсти Твоея,
вселенній Бога
Тя проповѣда,
Богоглаголивый Филипп.
Того молитвами от врагов
пребеззаконных Церков Твою
і всяк град Твой
Богородицею соблюди,
Многомилостиве.

Ученик і друг Твій,
і наслідувач страстей
Твоїх, вселенній Тебе,
Бога проповѣдував,
Богогласный Пилип.
Його молитвами від ворогів
пребеззаконных Церкву Твою і
всякий град Твій Богородиці
ради збережи,
Многомилостивый.

Пожертву на видання цього номеру бюлетеня «Православний Голос Люблина»
склав Високопреосвященніший Архієпископ Перемиський і Новосанчівський Адам.

Православний Голос Люблина

Бюлетень української православної громади церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Люблині
Душпастир церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього: о. прот. Мирослав Вишневський.
Редактор бюлетеня: Григорій Купріянович.
Адреса: Cerkiew Podwyższenia Krzyża Pańskiego, ul. Dolińskiego 1, 20-127 Lublin, тел. 4444160.
E-mail: chresto-vozd@cerkiew.pl Internet: <http://www.chresto-vozd.harazd.net>

Програма богослужінь
у церкві Воздвиження Чесного Хреста Господнього
- храмі української православної громади м. Люблина
листопад 2005 р.

- 5 листопада, Дмитрівська поминальна субота**
9⁰⁰ Божественна Літургія
Панахида
17⁰⁰ Вечірня
- 6 листопада, Неділя 20-а по П'ятидесятниці**
9⁰⁰ Божественна Літургія
після Літургії зустріч при чаю
- 12 листопада, субота**
17⁰⁰ Вечірня
- 13 листопада, Неділя 21-а по П'ятидесятниці**
9⁰⁰ Божественна Літургія
після Літургії зустріч при чаю
- 19 листопада, субота**
17⁰⁰ Вечірня
- 20 листопада, Неділя 22-а по П'ятидесятниці**
9⁰⁰ Божественна Літургія
після Літургії зустріч при чаю
- 21 листопада, понеділок.**
Собор Архистратига Михаїла і всіх безплотних сил
9⁰⁰ Божественна Літургія
- 26 листопада, субота**
17⁰⁰ Вечірня
- 27 листопада, Неділя 23-я по П'ятидесятниці. Св. ап. Пилипа.**
Заговини на Різдвяний піст (Пилипівку)
9⁰⁰ Божественна Літургія
після Літургії зустріч при чаю

Зустрічі при чаю

Запрошуємо на традиційні недільні зустрічі
української православної громади Люблина,
які відбуваються після Літургії (початок о 9-й годині)
у Христо-Воздвиженській церкві.